

byrden for Beboerne af Sydsfalster, maa man for Eiden besvare dette Spørgsmaal benegtende. Man har nemlig ikke kunnet overbevise sig om, at det skulde være en Nødvendighed, at der af Statskassen ydedes yderligere Bidrag til Udførelsen af de alt nu beslutede Arbejder, vedkommende Digeanlægene. Man skal i saa Henseende fremhæve, at Digeeinteressenternes Andel i Anlægskapitalen isølge Meddelelse fra Digekommissionen vil komme til at udgjøre c. 28 Kr. 8 Ore pr. Td. Land digebeskyttet Jord, hvilket formentlig ikke kan anses for at være for meget i Forhold til den Fordel, der er opnaaet ved Digeanlægget. Til Sammenligning hermed kan anføres, at Digeyrden ikke paa Holland er meget mindre, idet den udgjør c. 23 Kr. 3 Ore pr. Td. Land, og at Interesfenterne i tvende i Nørreherred sammefteds i Genhold til Digeloven af 10de April 1874 dannede (altsaa private) Digelag ville komme til at svare, i det ene 7 Kr. pr. Td. Land aarlig, og i det andet, hvor Diget kun har 8 Fods Spæde, det Halve heraf, altsaa 3 Kr. 50 Ore pr. Td. Land aarlig.

Medens der saaledes efter Ministeriets Formening ikke er Anledning for Staten til at træffe nogen almindelig Foranstaltning til Lettelse af den Beboerne af Sydsfalster for Eiden paahvilende Digeyrde, kunde der derimod være Spørgsmaal om at yde Understøttelse til saadanne enkelte Lodsseiere, der maatte siges i særlig Grad at være trængende, fordi de Ulykker, der ere overgaaede deres Eiendomme, i det Hele have sat dem tilbage. En saadan Trang er nu vistnok tilstede, men efter Alt, hvad der foreligger, maa den antages i tilstrækkelig Maal at ville blive afhjulpen ved Centralkomiteens Gave. Man skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at medens Digekommissionen, som det vil fremgaa af det Ovenførte, er gaaet meget vidt i sit Forslag til Fordelingen af bemeldte Gave, for at ogsaa større Jordbrugere kunde blive delagtige i denne, vil der dog langt fra blive Brug for den hele fra Komiteen modtagne Sum. Nærmere at konstatere, at Eiendommene ikke ville blive overbebyrdede, vil isørigt selvsjældig være vanskeligt. Naar det imidlertid oftere er fremhævet, at Byrden vil blive for stor, naar henses til det Hartkorn, der paahviler de Eiendomme, hvoraf Afgiften skal svares, skal man, omendstjændt man efter det af Digekommissionen Anførte ikke kan anse det for rigtigt, at Hartkornet lægges til Grund ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Digeyrden anses for tryk-kende, meddele følgende Oplysninger om Digeyrderens Forhold til Hartkornet.

Af de 299 Interesfenter i Digelaget ville 183 komme til at svare 10 Kr. eller derover pr. Td. Hartkorn til Forrentning og Amortisation i 28 Aar af deres Andel i den til Digets Anlæg medgaaede Kapital. Af disse 183 ville imidlertid 114 faae Andel i Centralkomiteens Gave og derved opnaa enten fuldstændig fritagelse for eller dog en betydelig Nedsættelse i den dem paalignede Digeskyld. Af de nævnte 183 Interesfenter ville 121 komme til at svare 20 Kr. eller derover pr. Td. Hartkorn, men 83 blandt disse ville faae Nedsættelse eller Eftergivelse. Over 40 Kr. pr. Td. Hartkorn vil ikkun blive svaret af 57 Interesfenter, af hvilke imidlertid 36 ville faae Eftergivelse eller Nedsættelse. Ifølge det Foransførte bliver Antallet af de Interesfenter, der skulle svare 10 Kr. eller derover pr. Td. Hartkorn, og som ikke faae Andel i Centralkomiteens Gave, 69. Blandt disse 69 have 46 under 1 Td. Hartkorn. Da disse sidstnævnte Interesfenter ikke engang have ansøgt om Hjælp, maa det formentlig antages, at Jorden i ethvert Tilfælde for de fleste af de paagældende Eiendommers Bedkommende er det Underordnede, og der kan følgelig ingen Vægt lægges paa, at de i Forhold til deres Hartkorn komme til at svare en temmelig betydelig Afgift. Af de øvrige — 23 — Interesfenter, der ikke ville faae Andel i Centralkomiteens Gave, svare kun 5 20-Kroner eller derover pr. Td. Hartkorn. Disse sidste ville komme til at udrede 53,70 Kr., 57,10 Kr., 65,70 Kr., 51,50 Kr. og 66,80 Kr. pr. Td. Hartkorn. Den Eiendom, der vil komme til at udrede det sidstnævnte Bidrag, er Gaarden „Janget“, de øvrige Eiendomme ere Gaarde paa Bøtø. Netop for disse Eiendommers Bedkommende maa det imidlertid efter det af Digekommissionen Oplyste anses for urigtigt at lægge Hartkornsbyrdenes Størrelse til Grund ved Bedømmelsen af, hvorvidt Eiendommene ville kunne anses for at være for stærkt belastede ved den dem paalagte Digeskyld.

Sluttelig skal man endnu med Hensyn til, at der er reist Spørgsmaal om, hvorvidt Landklienten ved Falters Sydspunkt vil blive tilstrækkelig sikket imod Udelæggelser fra Havet, ikke unblade at tilføje, at Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, for at der, hvis det skulde vise sig fornødent, kan blive truffet yderligere Foranstaltninger i dette Diemed."

Udvalget kan ikke erkjende, at den Maade, hvorpaa Centralkomiteens Bidrag er blevet fordelt og er blevet benyttet af Beboerne, afgiver nogen fyldestgjørende Maalestof for, hvorvidt der er kommet til at paahvile den paagældende Egn en større Digeyrde, end man kan finde rigtig; thi efterat der ved tidligere Forhandlinger er stillet Lodsseierne bestemt i Udfigt, at de gjenemgaaende om